

ὅτι ἐφάρμάκευσε τὸν βασιλέα· ὁ ῥηθεὶς ἠθέλησε
 γὰρ βάλῃ εἰς χεῖρας του τὸ βασιλόπουλον· τὸν
 ἐναντιώθησαν. Ἀκολουθεῖ ἐμφύλιος πόλεμος· φυ-
 λακόνεται, καὶ ἀποθνήσκει ἡρώικῶς ἡ Μαρία Στου-
 ἀρτ, ἀποκεφαλισθεῖσα εἰς τὴν Λόνδραν, εἰς τοὺς
 1587· ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ τὴν εἶχε φυλα-
 κωμένην δέκα ὀκτῶ χρόνους.

Ἀπέθανεν αὕτη εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα
 πέντε χρόνων· εἶχε τὰ ὠραιότερα προτερήματα
 τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἰξέυρε Λατι-
 νικά, καὶ ἄλλας πέντε γλώσσας, ἔγραφε καλὰ
 διὰ στίχων, καὶ περὶ ἀγαπῶσε καὶ ὑπεράσπιζε
 τοὺς σοφοὺς.

1567. Ἰάκωβος 5. υἱὸς τῆς Μαρίας Στου-
 ἀρτ, καὶ διάδοχός της, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς
 Ἀγγλίας, εἰς τοὺς 1603. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς
 Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία τὸν εἶχε κηρύξει διάδοχον, ὡς
 πλησιέστερον συγγενῆ.

Ἡ Σκωτία ἐδιοικεῖτο ὡς χωριστὸν βασίλειον
 ἕως εἰς τοὺς 1707, καὶ ἔκτοτε ὑπετάχθη εἰς
 τὴν Ἀγγλίαν.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Θ'.

Ἱστορία τῆς Ἰρλανδίας.

Ἡ Ἰρλανδία πολὺν καιρὸν ἐδιοικεῖτο ἀπὸ βα-
 σιλεῖς, καθεὶς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐβασίλευεν εἰς
 μίαν ἐπαρχίαν.

800. — Ἐρημώθη εἰς διάστημα σχεδὸν 200 χρόνων ἀπὸ τοὺς Δανέζους, Νορβεγέζους, καὶ ἄλλαι ἔθνη τῆς Ἀρκτου.

900. — Ὁ Βορουμάς δὲν ἔπαυσε νὰ πολεμῇ τούτους τοὺς ἐχθρούς. Ἐκτίσε τείχη, κατεσκεύασε γέφυρας ἐπάνω εἰς τοὺς ποταμούς.

Οἱ διάδοχοί του δὲν εἶναι γνωρισμένοι, εἰμὴ διὰ τοὺς πολέμους καὶ ταραχὰς, αἱ ὁποῖαι διήρκεσαν πολλοὺς χρόνους.

1172. — Ὁ Ἐρρίκος Β΄ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας κυριεύει τὴν Ἰρλανδίαν, τῆς ὁποίας ἐδίδρισεν ἐξουσιαστὴν τὸν υἱὸν του Ἰωάννην.

1609. — Ἐρρίκος Η΄ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ὀνομάζεται βασιλεὺς τῆς Ἰρλανδίας.

Βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας.

475. Ὁ δόακρος, βασιλεὺς τῶν Ἐρούλων, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Λύγουττούλου, τελευταίου Ἀυτοκράτορος τῆς Δύσεως, ἐβασίλευσε 17 χρόνους εἰς τὴν Ἰταλίαν. Θεodώρικος, βασιλεὺς τῶν Ὀστρογότθων, τὸν ἐνίκησε καὶ τὸν ἐδόλοφόνησεν εἰς ἓνα συμπόσιον.

493. — Θεodώρικος ἐβασίλευσεν 23 χρόνους· τὸν διεδέχθη ὁ Ἀθαλάρικος· ἀφίνει τὴν διοίκησιν εἰς τὴν μητέρα του Ἀμαλασούτην καὶ εἰς τὸν περίφημον Κασσιόδωρον. Διάδοχοί του ἐχρημάτισαν ὁ Θεόδατος, Βιτίγιος, Ἰλδοβέλδος, Ἐράρικος, οἱ ὁποῖοι ἐφάνησαν μόνον ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον.

541. — Βασίλειον τῶν ἀνδρείων Τοτίλα καὶ Θεΐα· ὁ θάνατος τούτου τοῦ τελευταίου ἔβαλε τέ-

λος εἰς τὴν μοναρχίαν τῶν Οὔστρογότθων, ἡ ὁποία διήρκεσε 64 χρόνους.

553. — Γουστίνιανός, Γουστίνος ὁ ἀνεψιός του καὶ διάδοχος ἐκυβέρνησαν τὴν Ἰταλίαν 15 χρόνους διὰ μέσου τοῦ Ναρσή, τοῦ στρατηγοῦ των, ὅστις τὴν ἀπέκτησεν, ἕως τὸν ἐρχομὸν τῶν Λομβάρδων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐκυβέρνησαν, ἔχοντες βασιλεῖα τὸν Αἰλβοῖνον εἰς τοὺς 568.

Μεταξὺ τῶν Λομβάρδων βασιλέων διακρίνεται ὁ Αἰλβοῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκυβίευσεν μέρος τῆς Ἰταλίας. Αἰγίλουφος, τοῦ ὁποῖου ἡ βασιλεία ἦτον πολυχρόνιος καὶ ἐνδοξος, Ροθάάρδος, ὁ ὁποῖος συνήθροισεν κώδικα νόμων, Περιθάριτος, ἀγαπητὸς εἰς τὸν λαὸν του, καὶ ζῶν, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ υἱός του Κυνίβεργος, ἀξίος τῆς αὐτῆς ἀγάπης. Λουίτπρανδος, φρόνιμος καὶ καλὸς ἐπροξένησεν τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ του 32 χρόνους. Αἰστόλφος, ὅστις ἐπολέμησεν καὶ μὲ καλὴν καὶ μὲ κακὴν ἔκβασιν, καὶ Διδιέρρος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτελείωσεν ἡ βασιλεία τῶν Λομβάρδων.

774. — Κάρολος ὁ μέγας νικητὴς τοῦ Διδιέρρου, καὶ οἱ διάδοχοί του ἐβασίλευσαν εἰς τὴν Ἰταλίαν 114 χρόνους.

828. — Ἡ Σικελία ἀπεσπάσθη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας διὰ μέσου τῶν Σαρακηνῶν.

888. — Βερεγγέρος, καταγόμενος ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ μεγάλου Καρόλου διὰ μέσου γυναικῶν, ἔγινε βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὸν καιρὸν του ἄρχισαν αἱ διχόνοιαὶ τῶν Γουέλφων, καὶ τῶν Γιβελίνων, αἱ ὁποῖαι πολὺν καιρὸν κατέσχισαν τὴν Ἰταλίαν.

924. — Βασιλείαι τοῦ Ρ'οδόλφου, τοῦ Χουγονέσ, καὶ τοῦ Λοθαρίου Β'. ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Βουργονίας, ἤρπασε τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλὰ τὴν ἔλαβον ὁ Χουγαέσ, Μαρκέζος τῆς Προβένσας.

950. — Βερεγγέρος Β'. Φιλάργυρος καὶ κακότηροπος, ἀλλὰ βαθεὺς πολιτικός, ἐβασίλευσεν ἑνδεκα χρόνους.

961. — Ο'θων Α'. Βασιλεὺς τῆς Γερμανίας, καὶ εὐθεὺς Αὐτοκράτωρ, ἐκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐβασίλευσε δώδεκα χρόνους.

973. — Βασιλείαι τοῦ Ο'θωνος Β'. τοῦ Ο'θωνος Γ'. καὶ τοῦ Α'ρδοίνου· ὁ πρῶτος ἐνίκησε πολλάκις τοὺς Σαρακηνούς.

1004. — Βασιλεύει ὁ Ε'ρρίκος· οἱ Νορμανδοὶ θεμελιόνουν τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἀρχίζουσι αἱ κατακτήσεις των εἰς τὴν Ἰταλίαν· ἐδίωξαν τοὺς Σαρακηνούς καὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἔγιναν δούκες τῆς Ἀπουλείας, Καλαβρίας καὶ Σικελίας.

1026. — Ο' οἶκος τῶν δουκῶν τῆς Φραγκονίας διαδέχεται τὸν οἶκον τοῦ Σα'ξ, καὶ κυβερνᾷ τὴν Ἰταλίαν ἕνα αἰῶνα. Κορράδος Α'. ἐβασίλευσε 13 χρόνους, πολεμῶν κατὰ συνέχειαν· ἡ βασιλεία τοῦ Β'. Ε'ρρίκου διήρκεσε 17 χρόνους· οἱ Νορμανδοὶ ἐκυβέρνησαν ὅλον τὸ σημερινὸν βασίλειον τῆς Νεαπόλεως.

1056. — Ε'ρρίκος Γ'. μὲ καλὰ προτερήματα, ὅμως ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονάς, ἐβασίλευσε σχεδὸν 50, χρόνους μὲ ταραχὰς καὶ πολέμους.

Ἡ βασιλεία τοῦ Ε'ρρίκου Δ'. καὶ διαδόχου διήρκεσεν 20 χρόνους· ἦτον ἀνδρείος καὶ πνευματώδης.

1128. — Ο ἑρθεὶς ἀπέθανε χωρὶς υἱοῦ· ὁ Λοθάριος, ἐκλεχθεὶς αὐτοκράτωρ μετὰ τρεῖς χρόνους, δὲν ἐφάνη εἰς τὴν Ἰταλίαν· οἱ εὐγενεῖς Ἰταλοὶ ἐκλεξαν τὸν Κορράδον Γ'. Ἐπολέμησε πολλάκις, καὶ ἐβασίλευσε 19 χρόνους.

1130. — Ο Πόπες ἠνόμασε τὸν Ρ'ογέρον βασιλέα τῆς Σικελίας.

1152. — Φρειδερίκος Α' ἀνεψιὸς τοῦ Εἰζέκου ἐκλέχθη βασιλεὺς τῆς Γερμανίας, καὶ μετ' ὀλίγον ἐγνωρίσθη βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας. Οὗτος, τὸν ὁποῖον πολλοὶ συγκρίνουν μὲ τὸν μέγαν Κάρολον, ἐβασίλευσε 38 χρόνους, καὶ ἐχάθη ἀθλίως εἰς μίαν σταυροφορίαν.

Ο υἱὸς τοῦ Εἰζέκου Δ' ἐβασίλευσεν 7 χρόνους, ὡς τύραννος καὶ βάρβαρος.

1197. — Βασιλεῖα Φρειδερίκου Β', Φιλίππου, Ο'θονέδου, Βρουνσβίκ, Κορράδου Δ'.

Ο Φρειδερίκος εἶχε φιλονεικίαν μὲ τοὺς πάπας· ὁ Φίλιππος ἐφάνη πάντοτε μέτριος καὶ φρόνιμος· ὁ Ο'θων ἦτον ὑπερήφανος καὶ ἀνόητος· ὁ Κορράδος κατετρέχθη ἀπὸ τὴν αὐλὴν τῆς Ρώμης.

1254. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κορράδου Δ' οἱ πάπαι κατάρθωσαν ν' ἀποβάλουν ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ αὐτοκράτορος τὸν υἱὸν τοῦ Καρρόδινου, καὶ κατήντησεν εἰς μόνον τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Σικελίας, τῆς ὁποίας ὁ θεῖος τοῦ Μαιμφροῖος ἔλαβεν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν διοίκησιν· αἱ περιστάσεις ὕστερον τὸν ἠνάγκασαν νὰ τὴν οἰκειοποιηθῆ, διὰ τὴν ἄωρον ἡλικίαν τοῦ Καρρόδινου. Ἀποθνήσκει ὁ Μαιμφροῖος, βασιλεύσας δώδεκα χρόνους. Ο Κορράδινος ἐθυσιάσθη εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλι-

κίας του, εἰς τὴν Φιλοδοξίαν τοῦ Καρόλου ἐκ τῆς Γαλλίας, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εἶχε πέσει.

Βασιλεῖς τῆς Νεαπόλεως.

1266. — Κάρολος ὁ ἐκ τῆς Γαλλίας, ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Λουδοβίκου, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας· Φιλόδοξος καὶ ἀνδρεῖος· ἐβασίλευσε σχεδὸν 19 χρόνους· εἰς τὸ τέλος τῆς βασιλείας του ἔχασε τὴν Σικελίαν, ἣτις ὑπετάχθη εἰς Πέτρον τὸν Γ'. βασιλέα τῆς Ἀραγωνίας. Ἡκολούθησαν τὰ Σικελικὰ Ἐσπερινά.

1282. — Μετὰ τὴν σφαγὴν τῶν Γάλλων, ὅστις λέγεται Σικελικὰ Ἐσπερινά, στόλος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας κυριεύει τὴν Σικελίαν. Ἀλλ' ἡ Νεάπολις ἀκόμη ἐγνώριζε τὸν οἶκον τῆς Αὐστρίας.

1285. — Κάρολος Β'. Δ' Ἀνιῶ βασιλεύει μὲ πρᾶότητα 24 χρόνους, πάντοτε εἰς πόλεμον μὲ τοὺς τῆς Ἀραγωνίας βασιλεῖς τῆς Σικελίας.

1309. — Ρ'οβέρτος, υἱὸς τοῦ Καρόλου καὶ διάδοχος του, ὠνομάσθη Φρόνιμος καὶ Καλός. Καὶ τοῦτο τὸνομα τὸ ἐφύλαξεν εἰς τριάντα τέσσαρας χρόνους τῆς βασιλείας του.

1343. — Ἰωάννα Α'. ἐγγόνη τοῦ Ρ'οβέρτου, τὸν διεδέχθη ἡ βασίλισσά· αὕτη ἐστάθη δυστυχής, καὶ ἐξώσθη τοῦ θρόνου μετὰ τριάντα ὀκτῶ χρόνων βασιλείαν.

1381. — Βασιλεία Καρόλου Γ'. Δουρᾶ καὶ Λατισλάου· ὁ πρῶτος, θετὸς υἱὸς τῆς Ἰωάννας, ἤρπασε τὸν θρόνον, ἐνῶ ἔζη ἀκόμη ἡ εὐεργέτις του, τὴν ὁποίαν ἐθανάτωσε, καὶ ἀποθνήσκει καὶ αὐτὸς

θολοφονηθεῖς· ὁ δεύτερος υἱός της, ἐβασίλευσεν 28 χρόνους, μ' ἐλαττώματα ἐπολεμοῦσε σχεδὸν πάντοτε μὲ τὸν Λουδοβϊκὸν Β', ἀπὸ Ἀνιού.

1414. — Γωάννα Β'. ἀδελφὴ τοῦ Λαδισλάου τὸν διαδέχεται, καὶ βασιλεύει εἴκοσι χρόνους· ἐψήφισε διάδοχόν της Ρενάτον ἀπὸ Ἀνιού, υἱὸν τοῦ Β'. Λουδοβϊκοῦ. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐπταετοῦς βασιλείας της, πάντοτε ἦτον εἰς πόλεμον μὲ τὸν Ἀλφόνσον τὸν ἀντίζηλόν της.

1442. — Ἀλφόνσος Ε'. Βασιλεὺς τῆς Ἀραγωνίας καὶ τῆς Σικελίας, ἐκυρίευσεν τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως. Ἐβασίλευσε δέκα ἕξ χρόνους· μερικά του ἐλαττώματα ἐσκέπασαν τὰ μεγάλα του προτερήματα.

1456 (3 Δεκεμβρίου) Σεισμὸς εἰς τὴν Νεάπολιν τοιοῦτος, ὥστε ἄλλοτε παρόμοιος δὲν ἠκούσθη. Σχεδὸν εἴκοσι χιλ. ἄνθρωποι ἐχάθησαν· τὸ αὐτὸ ἠκολούθησε καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς πόλεις.

1458. — Φερδινάνδος, γνήσιος υἱὸς τοῦ Ἀλφόνσου, καὶ διάδοχός του, ἐφόρτωσε μὲ δασίματα τοὺς ὑπηκόους του, καὶ ἐβασίλευσε μὲ σκληρότητα τριάντα ἕξ χρόνους.

Ἐπειτα ἐβασίλευσεν ὁ Ἀλφόνσος Β'. Κάρολος Η'. Φερδινάνδος Β'. Φρειδερίκος καὶ Λουδοβϊκὸς ΙΒ'.

Εἰς τοῦτο τὸ διάστημα ἠκολούθησαν πολλαὶ ἐπαναστάσεις.

Ἀλφόνσος Β'. μόλις ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἠναγκάσθη νὰ καταίβῃ. Κάρολος Η'. βασιλεὺς τῆς Γαλλίας χάνει τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως τόσον ὀγκύγορα, ὅσον τὸ ἀπέκτησεν. Φερδινάνδος Β'. υἱὸς τοῦ Ἀλφόνσου, ὁ ἑποῖος τὴν ἐπανέλαβεν,

ἀπέθανε σχεδὸν πάραυτα· ὁ Θεῖος τοῦ Φριδερίκου τὴν ἐκυρίευσε, καὶ τὴν ἀπήλαυσε μερικοὺς χρόνους, ἕως τὴν ἤρπασεν ὁ Λουδοβίκος ΙΒ΄. βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, καὶ τὴν ἐμοιράσθη μὲ τοὺς Ἰσπανοὺς, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐβοήθησαν.

1503. — Φερδινάνδης Ε΄. βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ Σικελίας ἤρπασεν ἀπὸ τοὺς Γάλλους τὴν Νεάπολιν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις· ἐβασίλευσε τριάντα χρόνους. Γονσάλβας ἀπὸ τὴν Κορδόβην ἐκυρίευσε τὸ βασίλειον καὶ τὴν πόλιν τῆς Νεαπόλεως. Ἰδὲν ὅμως ἐναντίον τοῦ ἐρχόμενον πλεόν πολυάριθμον στρατεύμα, παρὰ τὸ ἰδικόν του· οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ φοβηθέντες, τὸν ἐσυμβούλευσαν νὰ μὴ συμπλεχθῆ εἰς μάχην, ἀλλ' ἡ τόλμη τοῦ τὸν ἔκαμε νὰ νικήσῃ.

Κάρολος Ε΄. διαδέχεται τὸν Ε΄. Φερδινάνδον.

1598. — Φίλιππος Γ΄. διαδέχεται τὸν πατέρα του, τοῦ ὁποίου δὲν εἶχεν οὔτε τὰ ἐλαττώματα, οὔτε τὰ προφερήματα. Ἀπέθανεν εἰς τὸν Γ΄. χρόνον τῆς βασιλείας του.

Φίλιππος Δ΄. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω, ἐβασίλευσε 44 χρόνους. πάντοτε ἐπολεμοῦσε καὶ πάντοτε ἐνικάτο.

1665. — Κάρολος Β΄. υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Φιλίππου Δ΄. ἦτον πολλὰ φιλάσθενος, καὶ χωρὶς πνεῦμα· ἡ δυστυχὴς τοῦ βασιλεία διήρκεσε τριάντα πέντε χρόνους. Οὗτος ἦτον ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τοῦ οἴκου τῆς Αὐστρίας, ὅστις ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Νεάπολιν.

1700. Φίλιππος Ε΄. ἕγγονος τοῦ ΙΔ΄. Λουδοβίκου ἔλαβε τὴν βασιλείαν τῆς Νεαπόλεως καὶ

Σικελίας, ὁμοίως καὶ τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Καρόλου Β'. Εἰς τὸν ἑβδόμον χρόνον τῆς βασιλείας του, ἔχασε τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, τὸ ὁποῖον ἐπῆρεν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰωσήφ, τὸν ὁποῖον διεδέχθη Κάρολος ὁ 5'. ὁ ἀδελφός του.

1736. — Δὸν Κάρολος, υἱὸς τοῦ Φιλίππου Ε'. ἐπανελάβε τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας, ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον 5'. καὶ ἐβασίλευσεν εἴκοσι πέντε χρόνους, ἕως εἰς τὸν θάνατον Φερδινάνδου 5'. καὶ ἀδελφοῦ του Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, τὸν ὁποῖον διεδέχθη μὲ τὸ ἔνομα Κάρολος Γ'.

1759. — Φερδινάνδος Δ'. υἱὸς τοῦ Δὸν Κάρολος, τὸν διεδέχθη εἰς τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας.

1783. — Σεισμὸς εἰς τὴν Σικελίαν καὶ Καλαβρίαν. Ἀφανισμὸς τῆς πόλεως Μεσσήνης. Εἴκοσι ἑννέα πόλεις, προάστεια καὶ χωρία κατεπόθησαν εἰς τὰ χάσματα. Ὀλόκληρα βουνὰ ἔγιναν ἀφαντα Ὀλόκληροι ποταμοὶ ἐχύθησαν εἰς τὰ χάσματα πενήντα χιλ. ἀνθρώπων ἐχάθησαν εἰς τοὺς κατὰ συνέχειαν σεισμούς.

1799. — 23. Ἰαννουαρίου οἱ Γάλλοι ἐκυρίευσαν τὴν Νεάπολιν ἐσυστήθη ἡ Παρθενόπειαι πολιτεία.

13 Ἰουλίου. — Ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνει πάλιν εἰς τὴν Νεάπολιν.

1802. — Μαρτίου 28. — Εἰρήνη μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Νεαπόλεως.

1806. Ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως χάνει

τὸν θρόνον, καὶ καταφεύγει εἰς τὴν Σικελίαν, ὃ Ἰωσήφ Βονοπάρτε τὸν διαδέχεται.

1809. — Τοῦτον τὸν διαδέχεται ὁ Μουράτ.

1815. — Ὁ Μουράτ κινεῖ πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας, νικάται καὶ φεύγει καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνει εἰς τὴν Νεάπολιν ὁ Μουράτ πιάνεται, καὶ τουφεκίζεται.

Βενετία.

452. — Θεμελιώνεται ἡ διοίκησις τῆς Βενετίας δημοκρατικῆ.

984. — Ἀποκτᾷ τὴν Δαλματίαν. Μετὰ δύο αἰῶνας, τὰς νήσους Κέρκυραν καὶ Κρήτην.

1398. — Ἡ δημοκρατία μεταβάλλεται εἰς ἀριστοκρατίαν.

1473. — Οἱ Βενετοὶ κυριεύουν τὸ βασίλειον τῆς Κύπρου, ὡς δῶρον τῆς χήρας τοῦ τελευταίου βασιλέως.

1508. — Συνέλευσις ἐγένεν εἰς τὸ Καμβραὶ μεταξύ τοῦ Πάππα, τοῦ αὐτοκράτορος, τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας, διὰ ναὶ ἐξαλείψωσι τὴν διοίκησιν τῆς Βενετίας.

1551. — Ἡ Βενετία χάνει τὸ βασίλειον τῆς Κύπρου, καὶ πολλοὺς ἄλλους τόπους, τοὺς ὁποίους ἐκυρίευσαν οἱ Τούρκοι.

1618. — Συνωμοσία κατὰ τῆς διοικήσεως, τὴν ὁποίαν φανερόνει ὁ Ἰαφιέρος, ἓνας ἀπὸ τοὺς συνωμότας.

1669. — Ἡ Κρήτη ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

1797. Μαΐου 22. — Ἐπανάστασις εἰς τὴν Βενετίαν, τὴν ὁποίαν κυριεύουν οἱ Γάλλοι.

1798. Γαυνοαυρίου 18. — Ἐκυρίευσαν τὰς ἐπαρχίας τῆς Βενετίας οἱ Αὐστριακοὶ, κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ Κάμπο Φόρμιο, μὲ τοὺς Γάλλους.

1805. — Δεκεμβρίου 26. — Αἱ Βενετικαὶ ἐπαρχίαι ἐνόνονται μὲ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἰταλίας.

1815. — Οἱ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας τῆς Βενετίας.

Γένοβα.

1099. — Θεμελίωσις τῆς διοικήσεως τῆς Γένοβας· ἐκυβερνᾶτο κατὰ συνέχειαν ἀπὸ Κοισόλους, Κόμητας, στρατηγούς καὶ Δοῦκας.

1339. — Αἱ Φατρίαὶ τῶν Γουέλφων, καὶ τῶν Γιβολίνων, δὲν παύουν νὰ προξενοῦν ἐμπόδια εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Γενοβέζων· αἱ διχόνοιαὶ αὗται προξενοῦν μεταβολὴν διοικήσεως· ἐκλεξαν ἓνα κριτὴν.

1396. — Οἱ Γενοβέζοι γνωρίζουν βασιλέα των Κάρολον ε'. τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας, ὅστις ἔστειλεν εἰς τὴν Γένοβαν διοικητὴν, διὰ νὰ κυβερνᾶ τὴν ἐπικράτειαν, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ τόπου. Οἱ λαὸς οὗτος μετ' ὀλίγον ἄρχισε νὰ λυπῆται διὰ τὴν προτέραν του ἐλευθερίαν· ὅθεν κατέσφαξε τοὺς φύλακας Γάλλους, ἐτίναξε τὸν ζυγὸν, καὶ ἐκλέγει Δοῦκα εἰς τοὺς 1409.

1530. — Λουδοβίκος Β'. κυριεύσας τῶν Μεδιολάνων τὰ περὶχωρα, ἐξουσίασε καὶ τὴν Γένοβαν. Ἀλλ' ὁ Ἀνδρέας Δόριας, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν

αὐτοκράτορα Κάρολον Πέμπτον, ἠλευθέρωσε ταύτην τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Φραγκίσκου Α΄.

1532. — Ὁ Δόριος κυριεύει ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὰς παλαιὰς Πάτρας καὶ τὴν Κορώνην, καὶ τοὺς νικᾷ λαμπρῶς διὰ θαλάσσης.

1547. — Συνωμοσία τοῦ οἴκου τῶν Φιέσκων, οἱ ὅποιοι ἠθέλησαν νὰ πάρωσι τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τὸν Δόριον. Ὁ Ἀνδρέας Δόριος τοὺς ταπεινώνει, καὶ σώζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος.

1684. — Ὁ Δουκῆσνος Βομβαρδάρει τὴν Γένοβαν ὁ Δουξ αὐτὸς ἔρχεται εἰς Βέρσαλλες μὲ τέσσαρας τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὸν ἸΔ΄ Λουδοβῆκον, ὅτι ἔσφαλεν.

1797. Μαΐου 22 καὶ 31. — Ἐπανάστασις εἰς τὴν Γένοβαν.

14 Ἰουνίου. Διορίζεται πρόσκαιρος διοίκησις.

1802. Κηρύττεται νέον σύνταγμα πολιτικόν.

1805. Ἡ Γένοβα ἐνόνεταί μὲ τὴν Γαλλίαν.

1815 Δι' ἓν ἄρθρον τῆς εἰς τὴν Βιένναν συνελεύσεως, ἡ Γένοβα γίνεται μέρος τοῦ βασιλείου τῆς Σαρδινίας.

Τοσκάννα.

Ἡ Φλωρεντία, δουκάτον τῆς Τοσκάνης, ἦγον πολυάνθρωπος εἰς τὸν ἕκτον αἰῶνα, ὅταν ἐκυριεύθη καὶ ἐκημνίσθη ἀπὸ τὸν Τοτίλαν, βασιλέα τῶν Γότθων. Κάρολος ὁ μέγας, ἀφοῦ ἐκυρίευσε τὴν Ἰταλίαν, ἐπρόσταξε νὰ ἐξανακτισθῇ ἡ πόλις αὕτη, τὴν ὁποίαν ὑπέταξεν εἰς τοὺς διαδόχους του. Εἶτα ἐπέρασεν εἰς τοὺς Βεργυγέρους, βασιλεῖς ἐκεῖνων

τῶν μερῶν καὶ τέλος εἰς τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Αὐστρίας.

1516. — Ἡ τῆς Φλωρεντίας ἐπικράτεια, ἣ ὅποια ἦτον μέρος τῆς Τοσκάνας, ὑποτάσσεται εἰς τὸν οἶκον τῶν Μεδίκων, οἱ ὅποιοι ἐκατάγοντο ἀπὸ πλουσίους ἐμπόρους.

1531. — Ἀλέξανδρος ὁ ἀπὸ τῶν Μεδίκων ἐκηρύχθη Δούξ ὑπέρτατος τῆς Φλωρεντίας ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον Ε΄.

1545. — Ἐφεύρεσις τῆς Πιστόλας εἰς τὴν Πιστόιαν, πόλιν τῆς Τοσκάνας, ὅπου εἰς τὴν ἀρχὴν κατεσκευάζοντο αἱ πιστόλαι.

1550. — Κόμης Α΄ ὠνομάσθη μέγας Δούξ τῆς Τοσκάνας μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Πάπα Πίου Ε΄.

1574. — Τὸν διεδέχθη Φραγκῖσκος Μαρία ἐκ τῶν Μεδίκων.

1737. — Ἐσβύσθη ἡ οἰκογένεια τῶν Μεδίκων, ἀφοῦ ἐπροξένησε πολὺ ὄφελος εἰς τὴν παιδείαν καὶ εἰς τὰς τέχνας. Φραγκῖσκος Δούξ τῆς Λομβαρδίας διεδέχθη τὸ δουκάτον τῆς Τοσκάνας· διάδοχός του ἔγινεν ὁ υἱός του, Πέτρος Λεοπόλδος Φραγκῖσκος, καὶ Φερδινάνδος, υἱοὶ τοῦ τελευταίου.

1800. — Οἱ Γάλλοι κυριεύουν τὴν Τοσκάναν.

1801. — Τὸ μέγα δουκάτον τῆς Τοσκάνας γίνεταί βασιλεῖον Ἐτρουρίας, ὑπὸ τὴν Προστασίαν τῆς Γαλλίας. Λουδοβῖκος Α΄, υἱὸς τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμας χειροτονεῖται βασιλεὺς. Μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τοὺς 1803, Κάρολος Λουδοβῖκος Β΄ βασιλόπουλον τῆς Ἰσπανίας, τὸν διαδέχεται.

Μαρία Λουΐσα, Βασιλοπούλα τῆς Ἰσπανίας,
ἐπίτροπος τῆς βασιλείας.

1807. — Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἐτρουρίας παρα-
δίδονται εἰς τὸν Βονοπάρτε.

1808. — Εὐνώνονται μὲ τὴν Γαλλίαν.

Μεδιόλανα.

Ἀπὸ τοὺς 1310, τὰ Μεδιόλανα ἐδιοικοῦντο
ἀπὸ ἀρχοντας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ πρῶτος ἦτον
Ματθαῖος Βισκόντης. Ἰωάννης Γαλέας Γ΄. ἔλαβεν
ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Βεγκέσλαον τὸ ἀξίωμα τοῦ
Δουκῆς.

1447. — Μετὰ τὸν θάνατον Φιλίππου Βι-
σκόντη, ὅστις δὲν ἀφῆκεν ἀρσενικὰ παιδία, πολλοὶ
ἡγεμόνες οἰκειοποιοῦντο τὸ δουκάτον τῶν Μεδιολά-
νων. Μετὰ τρεῖς χρόνους, Φραγκῖσκος Σφόρκος,
ὅστις ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Φιλίππου τὸ
ἐκυρίευσε, καὶ τὸ ἀφῆκεν εἰς τοὺς ἀπογόνους του.

1714. — Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος 5΄. ἐκυ-
ρίευσε τὰ Μεδιόλανα, καὶ ἐστερεώθη αὐτὴ ἢ κα-
τάκτησις μὲ τὴν εἰς τὸ Βάδεν συνθήκην.

1797. Ἰουλίου 9. — Συμμαχία τῶν Μεδιο-
λάνων. Κηρύττεται ἡ ἐντὸς τῶν Ἀλπεων πολιτεία,
συνισταμένη ἀπὸ τὴν Ἀυστριακὴν Λομβαρδίαν, ἀπὸ
τὴν Βέργαμον, Βριζίαν, Κρεμόναν, καὶ ἀπὸ ἄλλους
τόπους τῆς ἐπικρατείας τῶν Ἐλβετῶν ἀπὸ τὴν ἐπι-
κράτειαν τῆς Μαντούας, Μοδένης, Μάσσης, καὶ
Καζζάρας, τῆς Βονωνίας, Φεζζάρας, καὶ Ρωμανίας.

1799. — Τὸ στράτευμα τῶν συμμάχων ἐμ-
βαίνει εἰς τὰ Μεδιόλανα.

1802. — Εμβαίνει εἰς αὐτὴν ὁ Βονοπάρτε. Μετὰ πέντε ἡμέρας, κηρύττεται πάλιν ἡ πολιτεία.

1815. — Κυριεύεται πάλιν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα.

Κορσική.

Ταύτην τὴν νῆσον ἐξουσίαζαν πρότερον οἱ Τοσκάνοι, εἶτα τὴν ὑπέταξαν οἱ Καρχηδόνιοι καὶ τέλος οἱ Ῥωμαῖοι, εἰς τὸν καιρὸν τῶν Σκιπιόνων. Εἰς τὸν ὀγδοὸν αἰῶνα, ἔπεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Σαρακηνῶν, οἱ ὁποῖοι ἐδιώχθησαν οἱ Βαρῶνοι Ῥωμαῖοι πολὺν καιρὸν ἐξουσίαζαν. Διὰ τὴν Κορσικὴν ἐγίναν πολλαὶ φιλονεικίαι μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων.

1508. — Ἡ συνθήκη ἡ γενομένη εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ Καμβραῖ, ἐβεβαίωσε τὴν τελείαν ἐξουσίαν τῆς νήσου εἰς τοὺς Γενουηνοὺς. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι ἦσαν εἰς παντοτεινὸν πόλεμον μὲ τοὺς νέους κυρίους τῶν.

1736. — Οἱ Κόρσοι ἐκήρυξαν βασιλέα τῶν Θεόδωρον Νεϋχόφ, Βαρῶνον Ἀλλεμανόν, ὁ ὁποῖος εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ Τουνις μερικὰ ὅπλα καὶ χρήματα· οἱ Γενουήνσιοι ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Γάλλων, οἱ ὁποῖοι ἐδιώξαν ἀπὸ τὸν θρόνον τὸν νέον βασιλέα.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, διάφοροι ἀρχηγοὶ εἶχαν διχονοίας καὶ ταραχὰς· οἱ ἀποστάται ἐκλεξαν ἀρχηγὸν τὸν Πασκάλ Παύλου.

1768. — Οἱ Γενουήνσιοι παραχωροῦσι τὴν νῆσον εἰς τὴν Γαλλίαν.

1769. Αὐγούστου 15. — Γέννησις τοῦ Ναπολέοντος Βονοπάρτε.

1789. — Ἡ Νῆσος κηρύττεται ἐπαρχία τῆς Γαλλίας.

Μάλατα.

1550. — Ἡ νῆσος αὕτη ἐδόθη ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον Πέμπτον εἰς τοὺς ἵππεις τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ ὅποιοι ἀνδρείως πολεμήσαντες, ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτήσωσι τὴν νῆσον Ῥόδον.

1798. — Παραδίδεται μὲ συνθήκας εἰς τὸ ναυτικὸν στράτευμα τοῦ Βονοπάρτε.

1801. — Οἱ Ἀγγλοὶ τὴν ἐκυρίευσαν.

Σαυοῖα καὶ Σαρδινία.

1048. — Χούμβερτος κόμης τῆς Σαυοῖας.

Ἐκτοτε, ἕως τοὺς 1720, ὅτε Βίκτωρ Ἀμεδέος, γυμνωθεὶς ἀπὸ τὸ βασιλεῖόν του τῆς Σικελίας εἰς τοὺς 1719, ἔλαβε τὸ τῆς Σαρδινίας, ἀριθμοῦνται 29 κόμητες, μεταξύ τῶν ὁποίων φαίνεται ὁ Βονιφάτιος, ὅστις ἐζούσεν εἰς τοὺς 1263. Πέτρος Ἀμεδέος Θ'. Ἐμμανουήλ Φιλίβερτος. Κάρολος Ἐμμανουήλ, ὅστις ἐβασίλευεν εἰς τοὺς 1630.

1732. — Θάνατος τοῦ Βίκτωρος Ἀμεδέου τὸν διαδέχεται Κάρολος Ἐμμανουήλ Βίκτωρ.

1773. — Βίκτωρ Ἀμεδέος Γ'. βασιλεύει.

1802. — Κάρολος Ἐμμανουήλ Δ'. παραιτεῖται ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ τὸν διαδέχεται Βίκτωρ Ἐμμανουήλ Ε'.

1814. — Ὁ βασιλεὺς ἐπαναλαμβάνει τὸν θρόνον του.

1816. — Συνθήκη περὶ εἰρήνης μεταξύ τοῦ Βασιλέως, καὶ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀλγερίου.

Ἑ λ β ε τ ί α.

1513. — Γὰ ἀδιάφορα καντόνια τῆς Ἑλβετίας συστήνουσι συναλλήλως καὶ μὲ τοὺς συμμάχους πολιτείαν συμμαχικὴν.

Ἡ πολιτεία αὕτη μένει οὐδετέρα εἰς τὸ διάστημα τῆς τῶν Γάλλων ἐπαναστάσεως.

1798. — Γαλλικὸν στρατεύμα ἐμβαίνει εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Κηρύττεται ἡ Ἑλβετικὴ Πολιτεία, καὶ γίνεται σύμμαχος τῆς Γαλλίας.

1799. — Συνθήκη περὶ ἐμπορίου μεταξύ τῶν δύο πολιτειῶν.

Μ Α Θ Η Μ Α Κ'.

Ἀ λ λ ε μ α ν ί α.

Ἡ Ἱστορία τῆς Ἀλλεμανίας διαιρεῖται εἰς τέσσαρας ἐποχάς. Ἡ πρώτη, ἀπὸ τὴν μάχην τοῦ Τιλβιάκ, ἕως εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Κορζιάδου, εἰς τοὺς 912, περιέχει χρόνους 415. Ἡ δευτέρα, ἀπὸ τὸν Κορζιάδον ἕως εἰς τὸν Ρόδολφον Ἀβσβούργ, περιέχει χρόνους 638. Ἡ τρίτη, ἀπὸ τὸν Ἀβσβούργ ἕως τὸν Κάρολον Ζ' τῆς Βαυιέρας, περιέχει χρόνους 468. Ἡ τετάρτη, ἀπὸ τὸν Κάρολον Ζ', ἕως τοὺς 1816, περιέχει χρόνους 74'.